

KUNSZIGETI HÍRMONDÓ

„Dicsőség mennyben az Istennek...”

Így örvendezünk, és szinte ujjongunk karácsony ünnepén. Ezt énekeljük repeső szívvel mi, keresztények templomunkban, a szentmisén, ez csendül fel a karácsonyi énekek között családjainkban, otthonainkban. Ez a mondat fejezi ki karácsony ünnepkörének igazi mondanivalóját. „Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek!”

Hiszen karácsony Jézus születésének ünnepe, aki az Atya megtestesült Igéje. Örömhírt hozott: az emberszerető Isten jóságát, az igazi reménységet, fényességet az emberiség sötét éjszakájába. És ezt minden ember valahol mélyen a lelkében megérzi kimondatlanul is. Hiszen ilyenkor vágyunk a szeretetre, arra, hogy szeressünk és szeressenek minket. Hajlunk arra, hogy félretegyünk minden konfliktust embertársaink között, próbálunk megértők lenni, és talán még képesek vagyunk a megbocsátásra is... Sok gondunkat, bajunkat feledtetjük, vagy belesűrítjük könnyezve minden bánatunkat a Mennyből az angyalba...

Valahogy meglágyul az emberi szív, előbukkan a mindenkiben benne lévő jó, jóra való készség. Igen Ő teszi ezt velünk kivétel nélkül. Ezt próbálja tudatosítani Szent Pál apostol bennünk, amikor karácsony lényegét így fejezi ki: „Megjelent megváltó Istenünk kegyelme minden ember számára. Önmagát adta értünk, hogy minden gonoszságtól megváltson, megtisztítson, és jótettekben buzgólkodó választott népévé tegyen.” Amit keresünk, azt a jászol egyszerűségében, szegénységében találjuk meg. De jó lenne, ha mi is ilyen egyszerűségben, lelki szegénységben, gyermeki lelkülettel, azaz minden gögtől, önteltségtől, önzéstől megszabadulva és Istenre ráhagyatkozva közelítenénk Hozzá!

„Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
hogy széna, szalma én már soha ne legyek.
Alázat és gyermeki lélek, mily szent dolog!
Kik látták az Urat elsőnek? A pásztorok.
Miért mondd, hogy a nagy kicsinnyé nem lehet,
s a porszem képtelen fölfogni az eget?
Nézd a Szűz Gyermekeit! A szűk jászolt tekintsed:
benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.
Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,
Újra eljönne az Úr, s Gyermekként megszületne.
Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
Elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.”

/A. SILESIUS/

Folytatás a 2. oldalon

Közmeghallgatás 2004

A népszavazásról

Hírek, események

Akikért a harang szól

Rejtély marad a Tündérvár rejtélye?

3. oldal

3. oldal

4. oldal

5. oldal

6-7. oldal

Karácsonyi üdvözletek

Sport

Óvodai hírek

Idén történt

Az év utolsó oldala

7-8. oldal

9. oldal

12. oldal

13. oldal

14. oldal

Krisztus a szívünkben akar megszületni a mostani karácsonykor is! Az ő jelenléte bennünk igazi emberiségre, sőt mi több Istenre való hasonlatosságra nevel, alakít. Csak így tudjuk maradandóan megélni a szeretetet! Csak krisztusivá válva tudjuk megörvendeztetni igazi énünkkel, önmagunkkal szeretteinket!

Ennek az esztendőnek a lezárását és újnak a kezdetét is magában foglalja mondatunk: „*Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek!*” Számot vetünk és fogadkozunk. De, hogy ne megkeseredettség és

üres ígélet legyen e forduló, ahhoz észre kell vennünk, hogy mi mindent kaptunk Istentől, az élet Urától: életerőt, szerető szívet, egymást, mindig új lehetőséget... Persze

voltak elhibázott percek, elszalasztott alkalmak, de most mégis jön az új, az üdvöt hozó, ezért a régiből tanulva előre tekintünk és fölfelé, arra, Akivel együtt járjuk tovább életünk útját!

„Életem hatalmas Istene!
Világosságod hármasszínének dicséretét zengem.
Énekeimmel fölséged tengerébe merülök.
Erőd hullámaiban ujjongok.
Téged áldjon minden, ami él!
Örök irgalom Istene! Eltévedtek Istene!
Szenvedők és haldoklók Istene!
Sötétségünkben jelt adó Isten!
Köszönöm, hogy megváltottál,
Légy áldva üdvösségünkért mindörökké”

/G. VON LE FORT/

Ünnepeljük együtt Megváltónk születését, közénk jöttét, adjunk hálát az őesztendőért, és Istennel kezdjük az újat! Együtt zengjük az ünnepi szentmiséken: „*Dicsőség mennyben*

Ünnepi miserend:

December 24. 24 óra: Karácsony vigíliája
December 25. 8 óra: Karácsony, Urunk születése ünnepe
December 26. 8 óra: A Szent Család: Jézus, Mária és József ünnepe
December 27. 18 óra: Szent János apostol és evangélista ünnepe
December 31. 16 óra: Év végi hálaadás
Január 1. 8 óra: Szűz Mária, Isten anyja ünnepe
Január 2. 8 óra: Vízkereszt, Urunk megjelenése ünnepe

az Istennek, békesség földön az embernek!”

Minden kedves Olvasónak és családjainak a kis Jézus által hozott szeretetet, örömet és békét, és Istentől áldott, reményteli újesztendőt kívánok!

WINKLER ZSOLT, PLÉBÁNOS

Szeretettel várjuk Önöket 2004. december 24-én 16 órára az iskolások pásztorjátékára.

AZ ISKOLA HITOKTATÓI

*Minden kedves olvasónknak
áldott, szeretetteljes Karácsonyt
és sikerekben gazdag, boldog
Új Évet kívánunk!*

SZERKESZTŐSÉG

Beszámoló 2004-ről

Kunsziget Község Képviselőtestülete 2004. november 29-én közmeghallgatásra hívta a lakosságot, hogy értékelje 2004. év munkáját, ismertesse a 2005. évi koncepciót, véleményt kérve közösen biztosítsa a falu fejlődését és működését.

2004-ben az intézményhálózat működtetése biztosította a lakosság magas színvonalú ellátását.

Alapfokú oktatás keretében a Tündérvár Óvoda, a Kunszigeti Általános Iskola 46 kisgyermek és 115 tanuló részére biztosította a személyiség fejlődéséhez, az esélyegyenlőség megteremtéséhez a XXI. Század kihívásainak megfelelő felkészítést.

Működött a napköziotthonos, tanulószobai ellátás, melyet 40 tanuló vett igénybe. Egészségügyi ellátás zavartalan volt, házi szociális gondozás keretében átlagosan 20 főt gondoztunk.

Az informatikai szolgáltatás bővült e-Magyarország pont kialakításával, melyhez a szükséges összeget pályázaton nyertük el.

Infrastruktúra állagmegőrzése folyamatos volt. Megvalósult a Hunyadi utca felújítása, a Kertes utca közvilágítása, továbbépítésre került a faluközpont. A falu megtartó erejének fokozása érdekében folyamatosan történik az építési telkek kialakítása.

2005 tavaszán kerül megnyitásra a József A. utca – Duna utca – Kossuth tér – Dózsa utca által határolt területen 28 építési telek kialakítását lehetővé tevő út, akkor kerül sor a telkek közművesítésére is.

Jelentős beruházás a Termál – üdülőfaló kialakítása, tervei egyeztetés alatt állnak.

Az egyesületek működése biztosította a szabadidő tartalmas eltöltését, a közbiztonságot, a közművelődést, az esztétikus faluképet.

Köszönöm az egyesületek vezetőinek, tagjának, a falu lakosságának munkáját.

Önkormányzatunk és intézményei a működés és a fejlődés színvonalának emeléséhez közel 60 pályázatot adtak be, melyek 50 %-a járt sikerrel.

Folyamatban van a Mosoni-Duna rehabilitációja, a Győr – Kunsziget kerékpárút tervének megvalósítása.

2005 év feladata az intézményhálózat működtetése, a szolgáltatások magasabb színvonalon való biztosítása, a megkezdett beruházások megvalósítása.

Kérem engedjék meg, hogy megköszönjem segítségüket, tanácsaikat és ezt kérem a jövőben is.

Ragyogja be 2004. Karácsonyát a boldogság, a béke, és a szeretet; az elkövetkezendő évre pedig mindenkinek sikereket és sok örömet kívánok.

KUNSZIGET KÖZSÉG KÉPVISELŐTESTÜLETE
NEVÉBEN

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett halottunk,

Luka László

temetésén részt vettek sírjára a szeretet virágait elhelyezték, és mindenkinek, akik mély gyászunkat bármi módon enyhíteni igyekeztek.

Külön köszönetünket fejezzük ki Plébános Úrnak, aki felejthetetlen nagypapánk életének legnehezebb óráiban lelki megnyugvást adott.

Köszönjük Polgármester Asszony segítségét, a Nyugdíjas Klub énekkarának együttérző énekét és Jursicsné Varga Andrea munkáját.

GYÁSZOLÓ CSALÁD

A népszavazásról

A Magyar Köztársaság Elnöke december 5-re népszavazást írt ki két kérdésben. Kunszigeten a szavazásra jogosult 924 állampolgárból 425 ment el, hogy leadja voksát, ez 46 %-os részvételt jelent. Az országos részvétel 37,49 %-os volt.

A kórház-privatizáció leállításáról szóló kérdésben az igenek aránya Kunszigeten 68,9 %-os, országosan 65,02%, a nemeké Kunszigeten 31,1%, országosan 34,98%.

A kettős állampolgárság ügyében a kunszigeti szavazók körében az igen szavazatok aránya 51,7 %, 48,3 % nem szavazattal szemben, az országos igenek aránya 51,57 %, a nemeké 48,43 %.

Kunszigeten az összes szavazó több, mint 25 %-a igennel szavazott a kórház-privatizáció leállítására. Országosan viszont nem, így a népszavazás érvénytelen volt mindkét kérdésben. A szavazatokat Kunszigeten nem kell újraszámolni.

BÁBICS NORBERT

Tájékoztató

A ÉGÁZ Rt. tájékoztatja ügyfeleit, hogy a gázelosztóhálózat üzemzavarainak elhárítása érdekében a gázömlések és gázszivárgások megszüntetésére ügyeleti és készenlét szolgálatot működtet.

A szolgálat munkairányítását a központi diszpécser végzi.

Kérjük, hogy a közterületeken vagy épületben észlelt gázömlésről-gázszivárgásról az ingyenesen hívható **06-80/820-141** vagy **06-80/440-141** telefonszámon értesítsék szolgálatunkat.

ÉGÁZ RT.

2004 utolsó klubnapja rendhagyó volt a Kunszigeti Nyugdíjas Klub tagjai számára. A mosonszentmiklósi nyugdíjasokat látták vendégül, viszonzva ezzel az egy évvel ezelőtti baráti meghívást. A klubnapot a kunszigeti betlehemező gyerekek és a hangulatos közös éneklés tette emlékezetessé.

Megérkezünk

Tóth Kristóf

Szalai Adrián

Dömötör Fruzsina

Isten Hozott benneteket!

Isten hozott benneteket!

A Kunszigeti Általános Iskola meghitt hangulatú karácsonyi műsort rendezett 2004. december 18-án a Kultúrházban. A műsor végén a karácsonyfa alól előkerültek az ajándékok: Páli István rendező és a II. Sziget-Rally versenyzői és nézői jóvoltából az iskola egy DVD lejátszóval és egy vezeték nélküli mikrofonnal lett gazdagabb. Kunsziget Község Önkormányzatának ajándékaiként minden tanuló egy falinaptárt kapott, melyet Dubi Árpád készített. A szülői munkaközösség ajándékait pedig délelőtt, az iskolai karácsonyfa alól kapták meg a gyerekek. Köszönjük támogatóinknak, hogy ajándékaikkal emlékezetessé tették az ünnepet. Békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag újesztendőt kívánunk.

AZ ISKOLA NEVELŐTESTÜLETE ÉS TANULÓI.

Akikért a harang szól...

Mint minden esztendőben 1990 óta, az év első társadalmi ünnepe január 12-e, amely Nemzeti Gyásznap, az Urivi áttörés napja.

Ezen a napon a megemlékezések kezdetén és még néhány évig nagyobb jeltüzet gyújtottunk, újabb fáklyák tüze mellett emlékezünk.

A jeltüz emlékeztető, az ősi magyar hitvilágból való megemlékezés. Erdélyben még ma is élő népszokás, hogy annak a családtagnak az emlékére jeltüzet gyújtanak, akiről nem tudják, hogy hol halt meg. A régi hitvilág szerint így látják az elhunytak, hogy még emlékeznek rájuk. Ki ne hallott volna arról, hogy minden csillag egy-egy háborúban elhalt katona lelkének a jele.

Gyűjtsünk tehát tüzet, jöjjünk el minél többen erre a megemlékezésre a temetőbe. Sajnos nekünk, magyaroknak van kikre emlékeznünk, mert 1943. január 12-én a Don-kanyarban az urivi átkelőnél olyan tragédia történt, amire egész történelmünk során nem volt példa. A második magyar hadsereg az előző évben került oda, ötször távolabb, mint az országhatár a fővárostól. Két hét alatt szinte minden megsemmisült. Kétszáz ezer hiányosan felszerelt katona, nem az ottani időjárásnak megfelelő öltözetben. Kevés fegyverük sem volt korszerű, lőszerük is alig volt. Az utánpótlás is akadozott. Rendeltek hozzájuk ötvenezer munkaszolgálatost is, akik még a katonáknál is nehezebb helyzetben voltak.

A hadvezetésnek látnia kellett, tudnia illett, hogy ez a hiányosan felszerelt sereg csak vesztes lehet. Pedig hősök voltak, mindannyian, ezt a szovjet szakirodalom is elismerte.

„Ama rettenetes napon” úgy, mint előtte néhány nappal mínusz 35 fokra hült a levegő, ez még fokozódott, mert egy hét múlva még hét fokkal hidegebb lett.

A támadást várták, mindenki számított rá, mégis, amikor megindult a csapás, sokkolóan hatott rájuk. Ilyen harcoksi-támadásra, a sorozatvetők és tüzérek heves tüzére senki sem gondolt. Nem csoda tehát, ha

az agyonéhezett, kimerült, ám hősiiesen védekezőket súlyos csapás érte.

Az azt követő két hét alatt százötvenezer magyar katona halt meg, esett fogságba vagy tűnt el. Soha ilyen veszteség nem érte a magyar hadsereget. Szokás mondani, hogy erről nem volt szabad beszélni a háború után. Pedig az igazság az, hogy a hátország hallgatott, nem írtak, nem beszéltek róluk.

Az érdeklődő családtagoknak azt mondták, a csapatok mozgásban vannak. Csak év végén adtak ki tájékoztatást, ebből van egy lista a község irattárában, ahol pontosan felsorolják az elesetteket, az eltűnteket, akik a mai napig nem adtak magukról életjelt.

Nézem a listát: a legidősebb 41 éves, ekkor a két legfiatalabb 23. A legfiatalabbak voltak csak sorkatonák, a többiek tartalékosok voltak. Öt nő, családember után 22 árva maradt, közülük akik még élnek, azok mind itt élnek közöttünk, Kunszigeten. Az özvegyek meghaltak, miközben hazavárták életük párját. Háza csupán egynek volt, házrésze kettőnek, a többieknek még ennyi sem. Földjük sem volt említésre érdemes, még akkor sem, ha mindannyiunkét egynek vesszük.

Maradtak életben a szörnyű visszavonulás után néhányan, akik később estek el a harcok során.

A hátország írói, művészei a háború alatt hallgatnak, utána is, csak 1972-ben merete megírnia, tudta kiadni Nemeskürthy István Requiem egy hadseregért c. könyvét, amit azóta többször is kiadtak.

Ma már csak könyvtárakban található meg, katonaemberként őszintén írja le a hősi magatartást, a németek galád viselkedését és a hadsereg parancsnokának iszonyatos bűnét, amikor január 22-i parancsában megbélyegzi, lealázza saját katonáit. Jányi Gusztáv vezérezredes sorsa ismert.

Ne féljünk tehát ezen az emléknapon megjelenni, biztos, hogy nem nyári este, hanem hideg téli időjárás lesz, de nem annyira, mint amit azoknak az embereknek kellett elszenvedni, akiket most gyászolunk, akikre emlékezünk, akikért a harang szól.

STOLLER ISTVÁN, NÉPRAJZGYŰJTŐ

Tisztelettel meghívjuk Önöket

**2005. január 9-én 16 órára a kunszigeti temetőbe,
hogy együtt emlékezzünk az urivi áttörés kunszigeti hőseire.**

Rejtély marad a Tündérvár rejtélye?

Nyáron adtunk hírt arról, hogy a Mosoni-Duna partján bűvárrégészek kutatták a népnyelv által Tündérvárnak vagy Toronyvárnak nevezett romot, és méginkább ennek a romnak vízben található részét. Tóth J. Attila kutatásvezető nyáron tartott előadása sok kérdést hagyott nyitva, több vizsgálat eredményét várták még augusztusban. December 16-án újabb előadást tartott a kutatások vezetője a vizsgálatok eredményének ismeretében, meglehetősen csekély érdeklődő előtt. Számos kérdésre választ kaptunk, ám újabb kérdések is felmerültek, talán még több is, mint amennyi a kutatások kezdetén volt.

A szakirodalom római kori őrtoronyként ismeri a lelőhelye, a nemzetközi kutatók is ennek ismeretében kezdték el a feltárást júliusban. 2003-ban már volt előzménye a feltárásnak, ekkor döntöttek úgy, hogy a kutatás a parttal párhuzamosan lévő szakaszon zajlik majd.

A geológiai vizsgálatok arra engednek következtetni, hogy a folyótól az útig terjedő szántóföld alatt van valami, ami talán épületmaradvány és talán összefüggésben lehet a vízben lévő falmaradvánnyal. Ezt a kérdést a szárazföld régészeti feltárása tisztázhatja.

A víz alatt falmaradványokat és omladék rétegeket vizsgáltak. Az omladékréteg azt jelenti, hogy egy ház összeomlásánál a házban maradt eszközök, azok töredékei megmaradnak. Ezekben a rétegekben találtak a kutatók különböző leleteket. Ezek közül két lelet azért jelentős, mert segített időben elhelyezni a leletet. Egy tál darabja, mely a XVII. század végén vagy XVIII. század elején (a török hódoltság vége és a Rákóczi-szabadságharc ideje) kerülhetett az omladékrétegbe, erre a dísztés alapján lehet következtetni. Egy fazék peremtöredékét is megtalálták ugyanebből az időszakból.

A megyei levéltárban már található térképek ebből az időszakból, de ezeken a térképeken nincs nyoma, hogy itt épület állt volna. Márpedig az épület elég nagy ahhoz, hogy szerepeljen egy fontosabb térképen.

A fal alapjai között, a fal alsó rétege alatt is találtak egy érdekes leletet: a X-XIII. századból egy cserépbogrács peremét. Ez azt jelenti, hogy az Árpád korban is használták

ezt a területet, itt emberek éltek. Ez újabb kutatásokat is megérne, ezáltal kiderülhet, hogy vannak-e épületmaradványok a török kor előttről, akár még régebből is vagy sem. Ez kis réz pecsétnyomót is találtak, amiről csak azt tudták megállapítani, hogy a XVIII. század elejéről származik. Ez a lelet a fal felső rétegeiben volt, már a kavicsrétegben, ami a falmaradványra rakódott.

A téglákból egyértelműen megállapítható, hogy nem római koriak és a Győrben található török kori, kuruc kori téglákkal sem egyeznek. A téglákat valószínűleg egy kisebb, talán helyi téglagyártó mester készíthette. Érdekes még, hogy a téglák közül ép, egész téglát alig találtak, csak fél téglákat. Valószínű, hogy az épület már eleve bontott téglákból épült.

A vizsgált lelet tehát nem római kori. Ettől függetlenül mélyebben fekvő rétegekben még találhatóak római kori maradványokat. Ami miatt a kutatók azt gondolták, hogy a vízben lévő fal római kori kikötő lehet, a következő: a part mellett, a vízben található falat, 30 cm széles árok, majd újabb fal követi, ez a római kori gerendavázis, zsaluzott kikötőtípusokra jellemző. Az árok helyén valaha fából készült gerenda állhatott. Az árkon túli falról a kutatás utolsó napjaiban derült ki, hogy valójában 2,5 m vastag, ami megdöntötte azt a tézist, hogy az épület csupán kikötő lenne. Ez a falvastagság magánházhhoz nagyon vastag lenne, ez inkább a török kori erődítményekre, erődökre és kisebb kolostorokra jellemző. Ha valóban igaz ez, akkor ez egy jelentős építmény.

Hosszmetszetet vettek a falról, ami alapján kiderült, hogy már eleve a vízparton vagy a vízben állt, hiszen egyes részei alacsonyabban vannak. Sőt, mivel a fal alapjai mészkötömbökkel voltak megerősítve a víz felőli oldalon, világossá vált, hogy ez a fal már eleve a folyóban állt, vagyis az épületegyüttes kikötői szerepet is ellátott. A sodrás felől nagy kövekkel megerősítve – ez a középkori kikötők jellemzője.

Az elhelyezkedést is érdemes megvizsgálni. Két rév között

volt, a Dunaszentpál és Lébény közötti rév – ma már nyomokban sem található meg a révhez vezető út -, és a Bolgányi híd helyén lévő rév között volt. Győr és Moson megye határa is itt húzódott. Stratégiai is fontos hely volt tehát, ahol vámot lehetett szedni, és a különféle katonai alakulatok (például a török csapatok) mozgását is figyelemmel lehetett kísérni. A védelemi rendszer őrhelyek egész láncolatát jelentette, nem csak

az óvári és a győri várat. Ez az épület egy ilyen rendszer része lehetett. Találtak ilyeneket már a Dráva mentén is, Barcs környékén. Ezeket az erődítményeket Lipót császár idején rombolták le, mint a nemesi ellenállás jelképeit.

Eddig még nem nagyon kutattak ilyen őrhelyeket. A kunszigeti több okból is rendkívüli, hiszen kikötő is tartozott hozzá. Az üledék is alaposan beborította a vízben, konzerválva ezzel a falakat a jövő számára. A szántásnál 2 méter üledék fedí valószínűleg ugyanezeket a falakat. El lehet akkor képzelni, hogy régebbi leletek feltáráshoz milyen mélyre is kellene jutni.

A dokumentáció elkészülte után alaposabb feltárás is indulhat, főként a szántóföld alatt. A bográcsrész miatt feltételezhető, hogy lehetnek itt Árpád-kori épületmaradványok, leletek is.

Bár kizárni nem lehet, hogy itt valaha római őrtorony állt, esetleg kikötővel együtt, de amit a víz alatt találtak és vizsgáltak, biztosan nem a római korból származik. Az épület a fal vastagsága miatt erőd vagy kolostor lehetett, melyhez kikötő is tartozott.

A „Tündérvárat” célszerű védelem alá venni, hiszen két szempontból is különleges lelőhely. Jó állapotban megmaradt kora újkori kikötő, ami a maga nemében egyedülálló, ráadásul beépült a helyi hagyományokba is a Tündérvár történetével. A helyiek

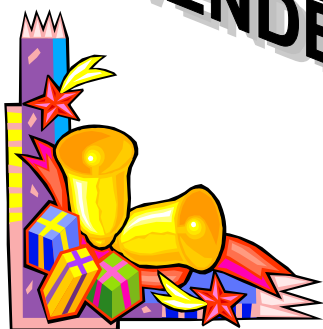

kötődnek ehhez a helyhez, sok helyen nincs ilyen kötődés a különféle romokhoz. A védelem alá vételről a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és Kunsziget Község Önkormányzata is pozitívan vélekedik.

Az ideji kutatás csak azt tudta kideríteni a víz alatti falról, hogy mikor pusztult el, és hogy körülbelül mi lehetett a funkciója. További kérdések merülnek fel a kutatókban és a kunszigetiekben is. Valójában mi is volt ez az épület, kik és mire használták, mikor és milyen körülmények között pusztult el? Miért nem található róla feljegyzés a térképeken? Legfőképpen pedig: mi van még a mélyben? Ezekre a kérdésekre a jövő kutatásai adhatnak választ.

BÁBICS NORBERT

**KELLEMESES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET
KÍVÁN
MINDEN KEDVES
VENDÉGÉNEK**

NÉMETH RITA

Ezúton köszönöm meg minden vásárlómnak a bizalmat,

**s kívánok
áldott, szép
Karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag,
boldog Új Évet.**

ANDI VIRÁG-AJNDÉK
JURSICSNÉ VARGA ANDREA

**Kellemes
karácsonyi
ünnepeket**

**és
eredményekben gazdag
újévet kívánunk
minden kedves
vendégünknek.**

SPORT BÜFÉ ÜZELEMTETŐI:
FERI ÉS SZILVI

**Boldog, szép
Karácsonyt
és
sikerekben
gazdag
Újesztendőt
kívánunk
minden
kedves
vásárlónknak.**

GAZDABOLT

**BÉKÉS,
MEGHITT
KARÁCSONYT**

**ÉS SIKEREKBEN GAZDAG,
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNOK
MINDEN KEDVES VÁSÁR-
LÓMNAK.**

JURSICSNÉ ÁGI

**Áldott
Karácsonyi
ünnepeket**

**és
békés, boldog
új évet
kívánok.**

VIRGER RENÁTA, FODRÁSZ

December 10-én Kunsziget adott otthont a térségi olimpia selejtezőjének. A játékos sorversenyekből álló viadalon hét település óvodásai vettek részt.

A versenyt Győrzámoly csapata nyerte, Kunsziget előtt; a harmadik Dunaszeg lett.

Köszönjük mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

Petya mesterfokon

A kunszigeti *Fazekas Péter*, aki a győri Bercsényi DSE tornásza, korosztályában évek óta remek eredményeket ér el.

November legvégén Budapesten ifjúsági csapatok országos bajnokságán és egyéni versenyén csapatban második helyezett lett. Egyéni összetettben ötödik lett – ezzel a mesterfokú bajnokságra is kvalifikálta magát –, korlátos hatodik, gyűrűn negyedik helyezése mellett nyújtón országos bajnoki címet szerzett.

A mesterfokú bajnokság, melyet Pécsen rendeztek, az ország legrangosabb tornászversenye. Ifjúsági versenyzőként vett részt ezen a viadalon; hat szere közül lóugrásban, nyújtón és gyűrűn szerepelt a legjobban. Lóugrásban nyolcadik lett, nyújtón a dobogós helytől öt század ponttal lemaradva lett ötödik. Gyűrűn elért bronzérme óriási bravúr, hiszen a mezőnyben a korábbi bajnok *Fekete Levente* és az athéni olimpikon *Gál Róbert* is részt vett.

Eredményeihez gratulálunk és bízunk benne, hogy a folytatásban legalább ekkora sikereket ér el.

SPORTSZERKESZTŐ: STANKOVICS ANTAL

Teke:

Kimaradtak a lehetőségek

Mint arról már hírt adtunk Kunszigetből két fiatal továbbjutott az országos ifjúsági területi versenyre. *Farkas Attila* (Gy. Kommunális) tovább jutott Székesfehérvárról. Míg *Fincziczki Tamás* (Kunsziget) nem ment el a versenyre. *Farkas Attila* Nyíregyházáról is tovább jutott az országos döntőbe, ám a versenyen ő sem vett részt.

A Győr Városi Férfi Öregfiúk egyéni bajnokságán *Vitéz Péter* 392 fát dobott. Ezzel megszerezte az 5. helyet, s tovább jutott a következő mérkőzésre. (Mely időpont még nincs kiírva) Hárman vettünk részt a Városi Férfi egyéni bajnokságon Péren, *Németh Istvánnak* sikerült a továbbjutás 486 fával. Gratulálunk a továbbjutáshoz, és jó eredményt kívánunk!

Az ifjúsági verseny „Mikulás” kupáján *Farkas Attila* a 3. helyet érte el. *Fincziczki Tamás* a 4. helyezett lett.

A Megyei I. osztály végeredménye:

1.	Szany	14
2.	S. Postás Ventwest	12
3.	Pér	8
4.	Jobb Dáma0	8
5.	Fortuna Győrladamér	6
6.	Győrújfalú	4
7.	Kunszigeti	4
8.	Halászi	0

Mindenkiknek békés, boldog Karácsonyt és boldog Újévet kíván a Tekecsapat.

GUTLÉBER ZOLTÁN

BOLDOG,
BÉKÉS
KARÁCSONYT

ÉS
SIKERES ÚJESZTENDŐT
KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES
VÁSÁRLÓNKNAK.

PUSZTAINÉ BOLTJA

KELLEMES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS
EREDMÉNYEKBEN
GAZDAG,
BOLDOG
ÚJ ÉVET
KÍVÁNOK.

JAGADICS JÓZSEF
CSÓTHERM BT.

A kis gyufaárus lány

szeretet lángja, mely szívünkben él, lobogjon tovább a közeléő legszebb ünnepünkön is karácsonykor. jándékozzuk meg egymást barátságos szeretetünkkel, kedvességünkkel, őszint eségünkkel, megbocsátásunkkal.

zút on kívánok boldog, békés, áldott karácsonyt, jó egészséget, örömkív új esztendőt.

BÍRÓ ANDRÁSNÉ,
HÁZI SZOCIÁLIS GONDOZÓ

Kegyetlen hideg volt, hullott a hó, és már sötétedett; az esztendő utolsó napját mutatta a naptár. A kemény hidegben egy szegény kislány járta a sötétedő utcákat, hajadonfőtt és mezítláb. Amikor elindult hazulról, még volt papucs a lábán, de annak nem sok hasznát vette. Mert a papucs nagy volt, igen nagy - az édesanyja hordta valamikor -, s ahogy két arra vágató kocszi elöl a járdára ugrott, egyszerre maradt le a lábáról mind a két papucs. Az egyikkel egy suhanc szaladt el - azt mondta, majd bölcsőnek használja, ha megházasodik, a másikat pedig meg sem találta a szegény kislány.

Mezítláb járta hát az utcákat, és kicsi lábát kékre-vörösre csípte a kegyetlen hideg. Rongyos kis kötényt összefogta: egy halom kénes gyufa zörgött benne, egy skatulyát meg a kezében szorongatott. Egész álló nap hiába kínálgatta portékáját, egy szál gyufát sem vettek tőle, és alamizsnát sem adott neki senki. Éhesen és hidegtől reszketve vánszorgott tovább; szívszakasztó látvány volt szegény. Csillogó hópelyhek tapadtak szépen göndörödő, hosszú, szőke hajára, de nem is gondolt vele.

Az ablakokból ragyogó világosság és sült liba pompás jó szaga áradt ki az utcára, hiszen ünnep volt, szilveszter este. A szegény kis teremtsének folyton csak ez járt az eszében.

Behúzódott egy zugba, egy kiszögellő ház sarka mögé, s maga alá húzta csupasz lábát. Ott még jobban didergett, majd megvette az isten hidege, de hazamenni nem mert, hiszen egész nap egy garast se keresett, s az apja bizto-

san veréssel fogadná. Különben otthon se jobb, padlásszobájukban farkasordító hideg van, a tető hasadékain besüvít a szél, hiába tömték be szalmával meg ronggyal a nagyobb réseket.

Már egészen meggémberedtek a kis ujjai. De jó lenne egy szál gyufa, csak egyetlenegy szál! Ha kihúzna egyet a skatulyából, odadörzsölné a falhoz s meggyújtaná, a lángjánál megmelegíthetné a kezét. Végre rászánta magát, s meggyújtott egy szálát. Milyen vidáman sercent, s hogy lobogott a lángja! Fényes volt és meleg, mint a gyertyaláng, s a kislány boldogan tartotta fölébe a kezét.

Csodálatos láng volt az! A szegény kis gyufaárus lány úgy érezte, mintha szép réz-tejű, rézcsövű vaskályha előtt ülne - olyan jó volt nézni a tüzet, olyan jólesett melegedni mellette! Már a lábát is kinyújtotta, hogy átjárja a meleg, de abban a pillanatban kilobbant a gyufaláng, eltűnt a vaskályha, s a kislány ott ült a hideg falszögletben egy gyufacsonkkal a kezében.

Elővett egy másik gyufát, meggyújtotta. Odahullt a fény a falra, tenyéryi világosságot vetett rá, s azon a helyen átlátszó lett a fal, mint a tiszta üveg: a kis gyufaárus lány beláthatott a szobába. Hófehér terítővel letakart, nagy asztal állt odabenn, finom porcelán-edények csillogtak rajta, s a közepén aszalt szilvával, meg almával töltött sült liba illatozott. S ami a legcsodálatosabb volt: a sült liba egyszer csak kiugrott a tálból, s késsel-villával a hátában, bukdácsolva indult a kislány felé. De jaj, megint ellobbant a gyufa lángja, s nem látszott más, csak a puszta, hideg fal.

Újabb gyufát gyújtott: fényénél gyönyörű szép karácsonyfát látott, még szebbet, ragyogóbbat, mint amit karácsony este a gazdag kereskedő szobájában, amikor belesett az üvegajtón. Ott ült a fal alatt, s nézte a száz meg száz gyertyát az ágak hegyén, a tarka díszecskéket, amiket eddig csak kirakatban láthatott. Már nyújtotta a kezét, hogy levegyen egyet, de akkor megint kihuny a csepp láng, és a

sok karácsonyi gyertya lassan a magasba emelkedett, föl egészen az égig, s ott csupa tündöklő csillag lett belőle. Egyszer csak kivált közülük egy, s lehullt; ragyogó fénycsíkot hasított a sötét égen.

- Valaki meghalt! - mondta a kislány; emlékezett rá, hogy a nagyanyja, az egyetlen, aki jó volt hozzá, s aki már rég meghalt, egyszer azt mondta: "Valahányszor lehull egy csillag, egy lélek áll az Isten színe elé."

- Megint odadörzsölt egy szál gyufát a falhoz, s egyszerre nagy világosság támadt körülötte. A tiszta

fényben ott állt rég halott nagyanyja, és szelíden, hívogatóan nézett le kis unokájára.

- Nagyanyó! - kiáltott föl a kislány. - Nagyanyó, vigyél magaddal! Tudom, hogy itt hagysz, ha a gyufa végigég, eltűnsz, mint a meleg kályha, meg a sült liba, meg a gyönyörűséges szép karácsonyfa! Ne hagyj itt, nagyanyó!

És gyorsan a falhoz dörzsölt egy egész csomag gyufát, hogy marassa a kedves nagyanyót; a sok gyufa olyan fényességet árasztott, mintha a nap süttött volna.

A nagyanyó sohasem volt ilyen szép, ilyen erős. Karjára emelte a kislányt, s felemelkedett vele; magasra, igen magasra, ahol nincs hideg, éhség, félelem, ahol csak öröm van és fényesség.

A hideg reggelen ott találták a kis gyufaárus lányt a hálszögletben: kipirult arca mosolygott, de élet már nem volt benne, megfagyott a csodákkal teli éjszakán. Ott feküdt a halott gyermek újesztendő reggelén, körülötte egy halom gyufáscsoklya és sok-sok elégett gyufaszál.

- Melegedni akart szegényke! - mondták az emberek. Nem tudta senki, mennyi gyönyörűséget látott, s milyen fényesség vette körül, amikor nagyanyja karján mindörökre elhagyta ezt a sötét világot.

ÍRTA:

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

KÉP:

ILLISZNÉ KOVÁTS ILDIKÓ: A KIS GYUFAÁRUS LÁNY

Óvodai hírek

December 6-án izgatott gyermekszemek figyelték ahogy a jóságos Mikulás megérkezik óvodánkba. Az időjárás nem volt megfelelő arra, hogy a Mikulás szánkón érkezzen, ezért Varga Gyula hintaján érkezett a Mikulás segédjével és krampuszaival. Mielőtt átadta ajándékait, a jókat megdicsérte, a kevésbé szófogadóakat jobb viselkedésre intette.

Köszönjük Varga Gyula segítségét.

A tél legszebb ünnepe, a Karácsony a kicsik számára a legkedvesebb ünnep mind közül. 2004. December 15-én, szerdán óvodánk karácsonyfái alá az *Önkormányzat*, a *Közoktatási Közalapítvány*, az *Szülői Munkaközösség* és a *Páli István* által szervezett II. Sziget-Rally bevételéből került ajándék. A gyermekek boldogan választottak játékot; az egész délelőtt felhőtlen játékkal telt. A Páli István által és

egy-egy adományozók által felajánlott összegből óvodánk videomagnót, mesekönyveket és videokazetákat vásároltunk.

December 18-án, szombaton karácsonyi ünnepélyre hívtuk a szülőket, ahol a legkisebbek dallal, versel köszöntötték a Karácsonyt, a nagyközépső csoportosok Kisalföldi Betlehemes Játékot adták elő. Az otthoni karácsonyfa alá óvodásaink az Önkormányzattól az óvoda címerével ellátott pólót, *Jursics Bélánétól* és a *Télapó Project Alapítványtól* ifj. *Tóth András* közvetítésével játékot kaptak. Ezúton mondunk köszönetet minden támogatóknak, hogy az ünnepet széppé tehetjük.

Boldog, szeretetteljes Karácsonyi Ünnepeket és eredményekben

gazdag Új Évet kívánunk az óvoda dolgozói és az óvodás gyermekek.

A TÜNDÉRVÁR ÓVODA DOLGOZÓI NEVÉBEN:
FARKAS FERENCNÉ, VEZ. ÓVÓNŐ

**BOLDOG, BÉ-
KÉS
KARÁ-
CSONYT**

ÉS

**SIKERES ÚJESZTENDŐT
KÍVÁNUNK.**

BÉCI ÉS ANETT
BÉCI PINCE

**Békés, boldog karácsonyt
És eredményekben gazdag
Új évet kívánunk**

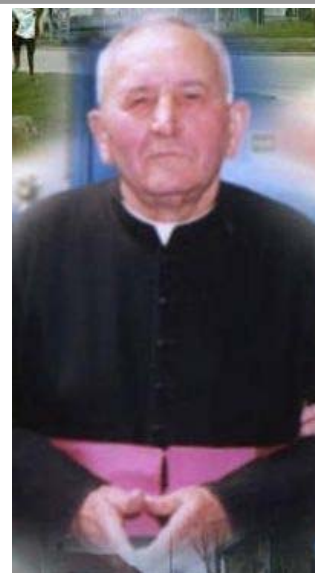
**minden
kedves
vendé-
günknek.**

TEKÉZŐ,
KUNSZIGET

Már hagyománnyá vált, hogy az év utolsó Hírmondójában képekben felidézzük az év legfontosabb, legemlékezetesebb, legjellemzőbb eseményeit. Jöjjön tehát egy kis válogatás, mi minden történt Kunszigeten 2004-ben.

Egyúttal megköszönjük mindazok egész éves munkáját, akik újságunkba cikkeket írtak, a szerkesztésben, hajtogatásban vagy a kihordásban segítettek.

Februárban nyugdíjba vonult Érsek Sándor tb. kanonok úr, aki 1956. óta volt Kunsziget lelki életének központja. Helyét rövid ideig Gál Imre, majd Winkler Zsolt vette át.

Méltó módon ünnepelte meg Kunsziget hazánk csatlakozását az Európai Unióhoz. Egy Kunszigetet bemutató multimédiás CD készült, melynek interaktív bemutatójával kezdődött az idei „rendhagyó majális”.

Új sportág vetette meg a lábát, pontosabban a kerekeit Kunszigeten: a rali.

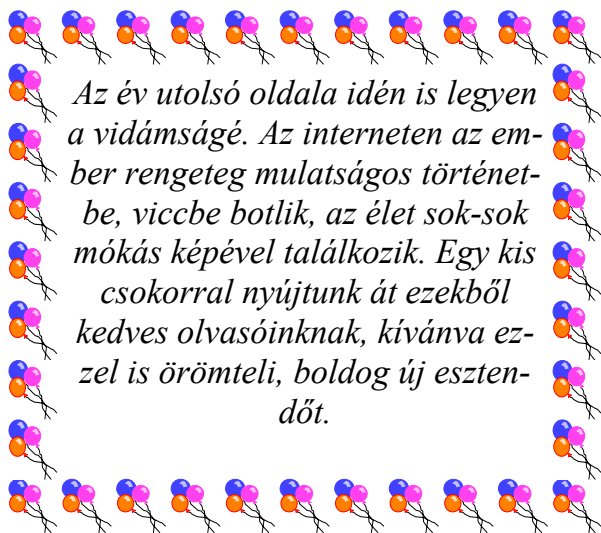
Két alkalommal is volt verseny (júniusban és szeptemberben), nagyszámú közönség előtt izgalmas, látványos futamokkal.

Kibővült, megújult és az e-Magyarország szolgáltatás bevezetésével kedvezményesebbé vált a Teleház.

Pályázati támogatásból megszépült a Petőfi tér postától az iskoláig tartó szakasza. Ősszel új burkolatot kapott a Hunyadi utca, melyet a Strabag Rt. Készített. Idén a Győr-Moson-Sopron Megyei Közútkezelő KHT. is viszonylag időben helyreállította az öttevényi bekötőút rázószakaszait.

Az év utolsó oldala idén is legyen a vidámságé. Az interneten az ember rengeteg mulatságos történetbe, viccbe botlik, az élet sok-sok mókás képével találkozik. Egy kis csokorral nyújtunk át ezekből kedves olvasóinknak, kívánva ezzel is örömteli, boldog új esztendőt.

Gazsi és Marci futballmeccsre mentek. Egy üveg pálinkát is vittek magukkal és megbeszélték, hogy amikor gólesik a meccsen, lehajtanak egy-egy fél kupicával.

A meccs befejeződött, a végeredmény 0:0.

Nagy csend után Marci leverten megszólal:

- Gazsi, menjünk el inkább kosárlabda meccsre.

Olga nővér a zárdaablaknál ül, s az otthonról kapott levelet bontogatja. Talál benne egy tízdollárost. Lenéz az ablakból és meglát egy rongyosan öltözött embert, aki a lámpaoszlophoz támaszkodva álldogál. Olga nővér gyorsan ráírja egy darab papírra: "Van remény - Olga nővér". Becsomagolja a tízdollárost és ledobja az ember lába elé. Az felemeli, majd értetlen arccal megbillenti a kalapját, és elmegy.

Másnap szólnak a nővérek, hogy egy ember mindenáron beszélni akar vele. Olga lemegy a kapuhoz és ott találja a tegnapi embert, aki szó nélkül átnyújt neki egy köteg bankjegyet.

- Hát ez meg mi? - kérdezi a nővér.

- Hatvan dollár. A nyeresége. Van Remény öt az egyhez befutott.

G.B. Shaw komor arccal vacsorázott egy étteremben: zavarta a zenekar hangos játéka. Odahívatta a pincért:

- Mondja, főúr, meg lehet kéri a zenekart, mit játszanak?

- Igen, uram. Mi volna a kívánsága?

- Szóljon nekik, hogy amíg ebédelek, játszanak inkább dominót.

Légzsákok a kismotorra? Talán megéri áldozni a biztonságért a kényelem oltárán.

Kívánjuk a Kunszigeti Hírmondó olvasóinak, hogy 2005-ben legyen minden napjuk vidám. Legalább ennyire, mint ez a hűtőszekrény...

A WWW.VICCLAP.HU ALAPJÁN